

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16Csp/105/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117210856
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Gabriela Chudovská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2019:3117210856.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín v konaní pred sudkyňou Mgr. Gabrielou Chudovskou v právnej veci žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanému: F. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom F. U. XX/X, A. T., o zaplatenie riadnych úrokov, takto

rozhodol:

Súd žalobu v časti uplatneného nároku na riadny úrok vo výške 12,9 % ročne zo sumy 1.952,65€ od 19.4.2017 do zaplatenia zamietal.

Žalobca má proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 62,08 %.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu súdu dňa 26.05.2017 sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by žalovanému bola uložená povinnosť zaplatiť mu sumu nesplatenej istiny úveru 1.952,65 eur, úrok 71,10 eur, nezaplatené úroky z omeškania 1,62 eur, spolu s úrokom 12,90 % ročne zo sumy istiny 1.952,65 eur od 19.04.2017 do zaplatenia a úrokom z omeškania 5 % ročne zo sumy istiny 1.952,65 eur a zo sumy úrokov 71,10 eur od 19.04.2017 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Svoj nárok skutkovo odôvodnil tým, že žalobca a žalovaný uzatvorili dňa 14.11.2016 úverovú zmluvu č. 357373. Na základe zmluvy žalobca poskytol žalovanému úver na účet žalovaného v sume 2.000,- eur, pričom žalobca uviedol, že zmluva má všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Úver sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných anuitných splátkach s dohodnutým úrokom, celý úver bol povinný splatiť do 12.11.2019. Po vyčerpaní poskytnutého úveru žalovaný porušil zmluvné povinnosti, a preto žalobca výzvou na predčasné splatenie úveru rozhodol o predčasnej splatnosti úveru dňa 18.04.2017, a to po zaslaní upozornenia na omeškanie a možnosť predčasného zosplatenia upomienkou zo dňa 13.02.2017. Pohľadávka ku dňu zosplatenia pozostávala z istiny 1.952,65 eur (poskytnutý úver 2.000 eur - úhrady na istinu 47,35 eur), úrokov 71,10 eur (dohodnutý úrok, ktorý mal žalovaný splatiť v rámci anuitných splátok úveru do predčasného zosplatenia), úrokov z omeškania 1,62 eur (úroky z omeškania z jednotlivých splátok). Po zosplatnení úveru žalovaný nevykonával žiadnu úhradu. Poukázal na rozhodnutia viacerých súdov a na to, že mu patrí úrok z omeškania aj zo zmluvných úrokov a tiež na to, že mu patrí aj zmluvný úrok z úveru, a to aj po zosplatnení úveru, keďže nárok naň mu trvá až do vrátenia peňažných prostriedkov. Úrok z úveru je nárok, na ktorý nemá omeškanie dlžníka žiaden vplyv. Pri omeškaní s vrátením peňažných prostriedkov má veriteľ nárok na úroky z úveru, ako aj na úroky z omeškania. Úprava úrokov z omeškania, ako aj úprava úrokov z úveru je podporná (má dispozitívny charakter), a preto je rozhodujúce, ako sa strany dohodli v zmluve. Svojou dohodou môžu rôzne kombinovať uplatnenie oboch inštitútov. V právnych predpisoch podľa žalobcu nemá oporu názor, podľa ktorého po zosplatnení úveru už veriteľovi neprislúcha právo na úroky z úveru. Obchodný zákonník priznáva veriteľovi právo na úrok od poskytnutia peňažných prostriedkov, pričom stanovuje len moment vzniku tohto nároku, moment zániku nestanovuje. Dohodnutý úrok patrí veriteľovi do vrátenia požičaných prostriedkov, nie do splatnosti úveru. Samotné zosplatenie úveru ešte neznamená, že má veriteľ

prostriedky, ktoré požičal, k dispozícii. Ak by tomu tak bolo, nebol by nútený si uplatniť nárok súdnou cestou. Úrok z úveru je nárokom, na ktorý nemá vplyv omeškanie dlžníka, ktoré je skutočnosťou, ktorá zakladá vznik nových sankčných záväzkov dlžníka, samotný nárok na úrok z úveru ale neovplyvňuje.

3. Súd vydal dňa 08.09.2017 platobný rozkaz č.k. 16Csp/105/2017-55, ktorým vyhovel žalobe v časti, a to konkrétne v časti o zaplatenie istiny 1.952,65 eur, o zaplatenie úrokov 71,10 eur, úrokov z omeškania 1,62 eur, úrokov z omeškania 5% ročne zo sumy 2.023,75 eur (1.952,65 eur +71,10 eur) od 19.04.2017 do zaplatenia. Platobný rozkaz nadobudol právoplatnosť dňa 15.12.2017, a teda v časti uplatneného nároku je konanie právoplatne skončené. Predmetom ďalšieho konania (tak, ako súd upovedomil strany prípisom zo dňa 08.09.2017) tak ostal už iba nárok na zaplatenie zmluvných úrokov 12,90% ročne zo sumy 1.952,65 eur od 19.04.2017 do zaplatenia, ako aj náhrada trov konania. Žalovaný mal žalobu riadne doručenú (spolu s platobným rozkazom a procesným poučením), k žalobe sa nevyjadril.

4. Súd nariadil pojednávanie na deň 16.05.2019, na ktoré sa žalobca ani žalovaný nedostavili. Žalobca mal predvolanie na pojednávanie riadne doručené, pričom podaním doručeným súdu dňa 15.04.2019 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní a súhlasil, aby súd pojednával a rozhodol aj v jeho neprítomnosti. Žalovanému súd doručoval predvolanie na adresu pobytu evidovanú v registri obyvateľov, žalovaný si zásielku na tejto adrese neprevzal v odbernej lehote, zásielka sa považuje za doručenú v zmysle § 111 ods. 3 CSp. Žalovaný svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, ani nepožiadaval o odročenie pojednávania z vážneho dôvodu. Súd preto pojednával v neprítomnosti žalobcu a žalovaného.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov nachádzajúcich sa v súdnom spise a na základe vykonaného dokazovania zistil nasledovný skutkový stav:

6. Súd mal preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 14.11.2016 uzatvorená Úverová zmluva č. XXXXXX, ktorou sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému spotrebiteľský úver vo výške 2.000,- eur, pri dojednanej úrokovej sadzbe 12,90 % ročne, RPMN bola určená na 18,08 % a priemerná RPMN na 16,57 %. Žalovaný sa zaviazal úver splácať v 36 pravidelných anuitných mesačných splátkach vo výške 67,42 eur, vždy k 12. dňu kalendárneho mesiaca. Prvá splátka bola splatná dňa 12.12.2016 a konečná splatnosť pripadla na deň 12.11.2019. Celková čiastka k zaplateniu bola určená na sumu 2.527,12 eur.

7. Súdu boli predložené aj všeobecné obchodné podmienky účinné od 01.10.2016 a od 15.01.2017, obchodné podmienky pre úvery občanom účinné od 01.11.2015, ktoré ďalej bližšie upravovali práva a povinnosti zmluvných strán, a to vrátane sadzobníka poplatkov, ktorý zakotvoval výšku poplatkov pre jednotlivé typy úverových produktov.

8. Súdu bola predložená výzva na predčasné splatenie úveru zo dňa 18.04.2017, ktorou vyzval žalobca žalovaného na splatenie dlžnej čiastky zo zmluvy o úvere č.XXXXXX zo dňa 14.11.2016, pričom žalovaný bol vyzvaný na úhradu v lehote do 28.04.2017. Dlžný zostatok úveru bol vyčíslený na sumu 2.055,37 eur. Predčasnému zosplateniu úveru predchádzala výzva - opakované upozornenie zo dňa 13.02.2017, ktorým žalobca žalovaného vyzval na úhradu dlžných splátok a upozornil ho, že v prípade ich neuhradenia uplatní veriteľ svoje právo a požiadava ho o zaplatenie celej pohľadávky. Doručenie uvedených písomností žalovaný nerozporoval.

9. Žalovaný nerozporoval ani tvrdenie žalobcu, že vyčerpal úver vo výške 2.000,- eur. Z platobnej histórie - prehľadu splácania vyplýva, že žalovaný po vyčerpaní úveru do 12.01.2017 uhradil celkovo sumu 85,18 eur, z čoho suma 37,83 eur bola započítaná na úrok, suma 47,35 eur na istinu. Výsledná nezaplatená istina ku dňu predčasného zosplatenia úveru tak činila 1.952,65 eur, ktorú súd priznal platobným rozkazom. Po zosplatení úveru žalovaný nevykonal žiadnu úhradu. Ku dňu zosplatenia úveru bol žalovaný v omeškaní s riadnou úhradou splátky splatnej dňa 12.01.2017 (táto nebola uhradená v časti), a ďalej splátok splatných v mesiacoch február, marec, apríl (tieto neboli uhradené vôbec). Z prepočtu zmluvných úrokov z úveru vyplýva, že suma 71,10 eur predstavuje úrok 12,9% ročne vždy z aktuálnej dlžnej sumy od 14.11.2016 do 18.04.2017, teda do dňa predčasného zosplatenia úveru. Z prepočtu úrokov z omeškania vyplýva, že suma 1,62 eur predstavuje úrok z omeškania 5 % ročne vždy z aktuálnej dlžnej sumy splátky od 13.01.2017 do 18.04.2017, teda do dňa predčasného zosplatenia úveru.

10. Zákonné ustanovenia:

Podľa § 497 Obchodného zákonníka: Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 565 Občianskeho zákonníka, Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 517 ods. 1 veta prvá a ods. 2 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 503 ods. 1 vety prvej Obchodného zákonníka, Závazok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky.

11. Súd právne posúdil vec tak, že medzi stranami sporu bola uzavretá zmluva, ktorá je zmluvou o úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka a súčasne spotrebiteľskou zmluvou podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Žalobca pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ, žalovanému bol úver poskytovaný ako spotrebiteľovi, úver bol účelovo viazaný na rekonštrukciu nehnuteľnosti, teda na účely zabezpečenia bývania, teda nie v rámci jeho obchodnej alebo podnikateľskej činnosti.

12. Predmetom konania ostal zmluvný úrok 12,90 % ročne zo sumy 1.952,65 eur od 19.04.2017 do zaplatenia. Žalobca trval na tom, že nárok na riadne úroky trvá aj po zosplatnení úveru. Súd sa však s uvedenou argumentáciou žalobcu nestotožnil.

13. Rozhodovacia prax súdov SR sa priklonila k právnomu záveru, že dojednané úroky z úveru patria veriteľovi len za dobu do splatnosti resp. zosplatenia úveru, pretože predčasným zosplatením záväzku dochádza k zmene záväzku, čo veriteľovi umožňuje požadovať jednorazové a okamžité vrátenie celej požičanej sumy vrátane istiny úveru i úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatenia úveru. Po zosplatení úveru spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, preto nie je dôvod, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili za stavu oprávnenej držby. V opačnom prípade by išlo o krajne nespravodlivý stav, kedy by spotrebiteľ bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia plnenia a veriteľ by inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie podľa § 517 Občianskeho zákonníka, a teda úroky z omeškania. Takýto právny názor obsahuje aj uznesenie ÚS SR z 18.09.2012 sp.zn. IV. ÚS 476/2012.

14. Veriteľ má teda síce nárok na úroky ako zmluvnú odplatu za užívanie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o úvere. Avšak, zmluvná odplata patrí veriteľovi len za čas, počas ktorého dlžník užíva peňažné prostriedky v súlade so zmluvou. V momente, kedy užívanie peňažných prostriedkov zo strany dlžníka je v rozpore so zmluvou (lebo ich nevrátil v lehote splatnosti, či už dohodnutej v zmluve alebo, ako v prejednávanej veci, v dôsledku predčasného zosplatenia), ide o omeškanie upravené osobitnými predpismi, na ktoré sa viažu iné (zákonné) nároky. Opačný výklad by podľa názoru súdu viedol k neprimeranému a nedôvodnému zvýhodneniu veriteľov poskytujúcich peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere oproti všetkým iným veriteľom peňažných prostriedkov. Podľa § 517 ods. 2 Obč. zák. je totiž maximálna sadzba úrokov z omeškania v občianskoprávných vzťahoch kogentná a nemožno sa od nej dohodou odchýliť. Tým, že by sa veriteľovi dovolilo žiadať za dobu omeškania popri úrokoch z omeškania aj zmluvné úroky, by sa táto kogentnosť v podstate obchádzala. Takáto možnosť by bola pritom dostupná len veriteľom úverov a pôžičiek, keďže len tieto umožňujú dohodu o úroku na dobu užívania peňažných prostriedkov. Pri omeškaní dlžníka so splácaním pohľadávky veriteľa tento má tak nárok iba na plnenia, ktoré mu priznáva § 517 ods. 2 Obč. zák. Má teda nárok požadovať vrátenie úveru alebo jeho časti, ktorú ešte dlžník nesplatil a zároveň môže požadovať od dlžníka úroky z omeškania.

Už Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí (sp. zn.: 4 Obo/143/1998) jasne definoval, že úroky z poskytnutých finančných prostriedkov (zmluvné úroky) patria veriteľovi iba do splatnosti dlhu, prípadne splatnosti jeho jednotlivých splátok.

15. Súd konštatuje, že uvedenou problematikou sa odvolacie senáty Krajského súdu v Trenčíne zaoberali už vo viacerých rozhodnutiach, napr. zo dňa 26.04.2016 pod sp.zn. 27Co/31/2019 zo dňa 26.02.2019, sp.zn. 19Co/225/2018 zo dňa 13.02.2019, sp.zn. 6Co/304/2015, zo dňa 18.07.2017 a iných, kde dospeť aj odvolací súd k zhodnému právnomu názoru, podľa ktorého dohodnuté úroky z poskytnutých finančných prostriedkov patria veriteľovi len do splatnosti dlhu.

16. Vo vzťahu k žalobcom zvolenej interpretácii ustanovenia § 503 Obchodného zákonníka spočívajúcej v tom, že Obchodný zákonník nestanovuje okamih zániku nároku na dohodnutý úrok za poskytnutie peňažných prostriedkov, súd uvádza, že túto nepovažuje za správnu. V tejto súvislosti poukazuje napr. na rozhodnutie Krajského súdu v Nitre zo dňa 25.07.2018 sp. zn. 25Co 90/2018, kde bolo uvedené, že v zmysle § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky (istinu). Pri doslovnom výklade tohto ustanovenia nemožno prísť k inému záveru, ako len k takému, že splatnosť zmluvných úrokov nastáva okamihom, keď prišlo k zosplateniu dlhu (istiny) žalovaného žalobcom. Naopak, žalobcov výklad tohto ustanovenia smeruje k tomu, že splatnosť úrokov by mala nastať až okamihom vrátenia poskytnutých peňažných prostriedkov, čo však pri doslovnom výklade daného ustanovenia nemá oporu v zákone.

17. Súd preto právne uzavrel, že žalobcovi od predčasného zosplatenia úveru patrí len nárok na úroky z omeškania, ktoré mu však súd priznal už čiastočným platobným rozkazom, ktorý je už toho času právoplatný. Z vyššie uvedených dôvodov súd tak bol nútený žalobu (v časti, ktorá ostala predmetom konania po právoplatnosti platobného rozkazu) zamietnuť.

18. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

19. Žalobca sa domáhal celkovo zaplata sumy 1.952,65 eur, ďalej žiadal úrok 71,10 eur, nezaplatené úroky z omeškania 1,62 eur, spolu s úrokom 12,90 % ročne zo sumy istiny 1.952,65 eur od 19.04.2017 do zaplata (vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 523,10 eur), a úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy istiny 1.952,65 eur a zo sumy úrokov 71,10 eur od 19.04.2017 do zaplata (vyčíslené ku dňu vyhlásenia rozsudku na sumu 202,75 eur a 7,38 eur). 100%ným úspechom žalobcu by tak bolo priznanie sumy 2.758,60 eur. Žaloba bola zamietnutá v časti úrokov 12,90 % ročne zo sumy 1.952,65 eur od 29.08.2015 do zaplata (ku dňu vyhlásenia rozsudku činia sumu 523,10 eur), čo predstavuje úspech žalovaného v rozsahu 18,96 %. Vo zvyšku (priznanom žalobcovi platobným rozkazom), bol úspešný žalobca, pričom jeho úspech predstavuje 81,04 %. Z uvedeného je zrejmé, že v konaní bol úspešnejší žalobca, ktorého čistý úspech (úspech - neúspech) je 62,08 %, a teda v tomto rozsahu má žalobca nárok na náhradu trov konania proti žalovanému. K spôsobu vyčíslenia pomeru úspechu a neúspechu v konaní súd len pre úplnosť dodáva, že úspech v spore sa zisťuje porovnaním žalobnej žiadosti (petitu) a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. U žalobcu by bolo možné o plnom úspechu vo veci hovoriť len vtedy, ak by sa výrok rozhodnutia (tu čiastočného platobného rozkazu v spojení s týmto rozsudkom) zhodoval so žalobným petitom, o ktorý prípad však v posudzovanej veci zjavne nešlo. Súd pri stanovení miery úspechu žalobcu vychádzal z porovnania žalobnej žiadosti vo všetkých jej častiach (istina spolu s vyčísleným príslušenstvom) s vydaným rozhodnutím. Uvedený spôsob je v súlade s ustálenou praxou, v tomto smere súd poukazuje príkladom na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 27Co/31/2019 zo dňa 26.02.2019, alebo rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 6Co/95/2010 z 27.01.2011. Súd nevidí dôvod na to, prečo by pre účely určenia pomeru úspechu a neúspechu strán v spore nemal zohľadniť aj úroky, ktoré pri ich kapitalizovaní dosahujú značný rozsah, keď ide o nárok nemenej dôležitý ako nárok na zaplata istiny (ktorý sa v konečnom dôsledku, ako to vyplýva z obsahu tohto rozsudku, stal najspornejším nárokom) a ktorý svojou výškou ani dôležitosťou nepochybne nie je zanedbateľným prípadne len podružným nárokom, ktorý by mal súd opomenúť pri zohľadnení pomeru úspechu v spore. Ak si žalobca popri istine uplatní aj príslušenstvo, musí si by vedomý toho, že každý jeho čiastočný neúspech (a to aj v časti v príslušenstva) bude mať v konečnom dôsledku vplyv na rozsah jeho úspechu v spore. Opačný výklad by bol voči žalovanému zjavne nespravodlivý, keď by zo zamietnutia nedôvodného príslušenstva nebol v spore vyvedený pre žalobcu, ktorý sa ho rozhodol

žalovať, žiadny negatívny dôsledok. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto uznesenia podľa § 262 ods. 2 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trenčín.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.